

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: P-175/2025-48

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Osijeku, po sucu Željku Jakšiću, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB: 26187994862, Vatroslava Jagića 33, Zagreb, kojeg zastupa djelatnica Žužika Bajus, dipl. iur., po generalnoj punomoći Su-315/2011, protiv tuženika LOVAČKA UDRUGA „SRNJAK“ CERNIK, OIB: 51453478073, Požeška ulica 201, Cernik, kojeg zastupa, Robert Demo, odvjetnik u OD Juranović i dr. j.t.d. Nova Gradiška, uz sudjelovanje umješača EUROHERC OSIGURANJE d.d., OIB: 46162172796, kojeg zastupa Bojan Nikolić, odvjetnik u OD Grgić i partneri, Pisarnica Osijek, radi isplate 1.670,49 EUR, nakon glavne i javne rasprave zaključene 28. kolovoza 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka i umješača, na ročištu za objavu sudske odluke održanom 25. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku, LOVAČKA UDRUGA „SRNJAK“ CERNIK, sa sjedištem u Cerniku, Požeška ul. 201, OIB: 51453478073, isplatiti tužitelju CROATIA OSIGURANJU d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, iznos od ukupno 1.670,49 EUR (tisuću šesto sedamdeset eura i četrdeset devet centi) sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos od 748,56 EUR (sedamsto četrdeset osam eura i pedeset šest centi) teče od 10. lipnja 2022. godine pa do isplate, a na iznos od 921,93 EUR (devetsto dvadeset jedan euro i devedeset tri centa), teče od 24. kolovoza 2022. godine pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2023., određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024., pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku LOVAČKA UDRUGA „SRNJAK“ CERNIK, sa sjedištem u Cerniku, Požeška ul. 201, OIB: 51453478073, naknaditi tužitelju CROATIA OSIGURANJU d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, trošak parničnog postupka u iznosu od 573,18 EUR (petsto sedamdeset tri eura i osamnaest centi), sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka u bitnome navodi da je 8. svibnja 2022., u 20.10 sati, na kolniku 2. dionice Državne ceste D51, na 18 km i 830 m, za 4km sjeverno od naselja Rešetari, došlo do prometne nesreće na način da je Dragan Čakalić, upravljao osobnim automobilom reg. oznake PŽ 701-DA, kada je došlo do istrčavanja jedinke srneće divljači na kolnik te naleta iste na osobni automobil. Vozač nije bio u mogućnosti izbjeći nalet na divljač. Osobni automobil bio je u vrijeme štetnog događaja osiguran kod tužitelja policom obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti uz ugovoreno djelomično kasko osiguranje za slučaj sudara sa životinjama, broj 012108979972. Djelatnici MUP-a, PU brodsko-posavska, PP Nova Gradiška prilikom očevida utvrdili su kako jedinka srneće divljači istrčala iz lovišta tuženika. Nadalje ističe kako je u navedenom štetnom događaju štetu je pretrpio osiguranik tužitelja, Dragan Čakalić, u vidu štete na vozilu reg. oznake PŽ 701-DA, u iznosu od 1.670,49 EUR, koju štetu je tužitelj oštećenom naknadio po polici kasko osiguranja. Navodi kako lovištem iz kojeg je divljač istrčala gospodari tuženik i za nastalu štetu odgovara sukladno odredbama iz Zakona o lovstvu (članak 80., članak 76. stavak 2.) i Zakona o obveznim odnosima (članak 1063., 1064. i 1067. ZOO-a). Ističe kako divljač na javnoj cesti neprijeporno predstavlja opasnu stvar, a iz odredbe čl. 76. stavak 2. Zakona o lovstvu jasno proizlazi da u slučaju, kada je do štete došlo naletom divljači na vozilo u vrijeme kada se nije provodio lov, u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako Zakon o lovstvu ne propisuje drugačije, prema tome, u situacijama, poput konkretnog slučaja, budući da Zakonom o lovstvu kao *lex specialis*, nije propisano tko odgovara za štetu nastalu na vozilu u slučaju naleta divljači na vozilo u području lovišta kojim gospodari tuženik, u vrijeme kada se nije provodio lov, treba primijeniti odredbe Zakona o obveznim odnosima kojima se uređuje odgovornost za štetu.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu prije svega obavještava sud da je kao lovačko društvo u vrijeme nastanka štetnog događaja imao kod osiguravatelja Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282 sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti br.804271894 temeljem koje su tuženik kao i svi ostali lovoovlaštenici u Republici Hrvatskoj osigurani od odgovornosti za štetu nastalu naletom vozila na divljač kroz period od 31. svibnja 2021.g. do 31. svibnja 2022., pa tuženik sukladno članku 206. ZPP- a predlaže sudu da pozove osiguravatelja Euroherc osiguranje d.d. radi stupanja u parnicu kao umješšača na strani tuženika jer osiguravatelj ima pravni interes da u započetoj parnici tuženik uspije, odnosno pozvati umješšača je potrebno i radi tuženikovog očuvanja intervencijskog efekta presude naspram svog osiguravatelja, navodi kako nije sporno, a kako proizlazi iz potvrde PP Nova Gradiška od 18. svibnja 2022., da se dana 08. svibnja 2022., u 20:10 sati na kolniku 2. dionice Državne ceste D-51, na 18 km i 830 m, za 4 km sjeverno od naselja Rešetari dogodio nalet vozila reg. oznake PŽ 701-DA kojim je upravljao Dragan Čakalić na divljač srnjaka, osporava odgovornost tuženika za štetni događaj i štetu koju je osiguranik tužitelja pretrpio na vozilu marke "VW Golf" reg. oz. PŽ 701-DA, a time se osporava i regresni zahtjev tužitelja, da je na dan 8. svibnja 2022., dakle u vrijeme štetnog događaja na snazi bila zakonska odredba članka. 50. stavak 1. Zakona o cestama kojom je propisano da „za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara se po osnovi krivnje“, nadalje, da je odredbom iz članka 80. stavak 6. Zakona o lovstvu propisano da „za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način:

- vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi;

- lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

2.1. Nadalje, ističe kako iz potvrde o prometnoj nesreći od 18. svibnja 2022., jasno proizlazi da je obilaskom i pregledom navedene dionice ceste utvrđeno da je ista obilježena prometnim znakom "Divljač na cesti" s dopunskom pločom "u dužini od 5000 m", a prometni znak se nalazi za 4200 m južno od mjesta događaja, dakle vrijedio je i za navedenu dionicu gdje se dogodila prometna nesreća te ga je vozač prethodno morao uočiti jer se kretao iz pravca juga prema sjeveru, da je brzina kretanja ograničena na 90 km/h prometnim znakom uz obvezu postupanja prema prometnom znaku "Divljač na cesti", da je utvrđeno da je zaštitni pojas ceste održavan, stoga tuženik ističe prigovor isključive odgovornosti vozača vozila marke "VW Golf " reg. oznake PŽ 701-DA za nastanak štetnog događaja i štete jer brzinu svog vozila nije prilagodio tako da vozilo može pravodobno zaustaviti pred svakom zaprekom koju, u konkretnim uvjetima, može predvidjeti, odnosno da može pravodobno postupiti prema prometnom pravilu ili znaku, a podredno, tuženik ističe prigovor promašena pasivne legitimacije pozivajući se na novi stav sudske prakse u vezi odgovornosti za štetu naletom vozila na divljač na cesti izraženu u presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-1812/2024-2 od 19. kolovoza 2024., u kojoj se u gotovo identičnoj stvari zauzima shvaćanje da za navedenu štetu na cesti ne postoji odgovornost lovačke udruge, odnosno lovoovlaštenika, da je citiranim odredbom posebnog zakona propisano da za štetu od divljači koju pretrpe vozila na cestama prije svega odgovaraju njihovi vozači, a ako njihove odgovornosti nema tada odgovara pravna osoba koja gospodari cestom i konačno, iznimno za ovu štetu odgovara i ovlaštenik prava lova, ali samo ako je ona nastala kao posljedica lova u lovištu, pojašnjava kako u konkretnom slučaju tuženikove odgovornosti nema jer se srnjak na cesti nije našao zbog toga što je s tuženikove strane proveden ili organiziran lov, a također se u navedenoj presudi iznosi i pravno shvaćanje da divljač na cesti nije opasna stvar pa zbog toga kod odgovornosti za štetu nema mjesta primjeni odredbe iz članka 1064. ZOO-a.

2.2. Nadalje tuženik osporava visinu štete kao previsoko postavljenu, a izvid štete je u neskladu sa potvrdom PP Nova Gradiška o uočenim oštećenjima budući se u potvrdi o prometnoj nesreći kao oštećenje navode samo prednji poklopac i prednji branik u vidu odvajanja na kopčama dok se u izvidu štete sačinjenom po tužitelju navode i oštećenja rešetke hladnjaka i poluga veznog lima, koja oštećenja nisu mogla nastati u srazu sa divljači.

3. Umješak u podnesku od 29. kolovoza 2025. navodi da se u cijelosti pridružuje navodima tuženika iz odgovora na tužbu. Nadalje, osporava pasivnu legitimaciju tuženika, osporava odgovornost za nastanak štetnog događaja, podredno ističe se doprinos osiguranika tužitelja nastanku štetnog događaja, osporava se osnov tužbenog zahtjeva, ali se ne osporava visina tužbenog zahtjeva. Umješak poriče činjenične navode tužbe da je do predmetne prometne nezgode došlo uslijed naleta vozila osiguranika tužitelja na životinjsku vrstu navedenu u čl. 9 Zakona o lovstvu odnosno da je navedena životinjska vrsta dio lovnogospodarske osnove tuženika, pa se stoga osporava pasivna legitimacija tuženika i odgovornost za štetu, jer isto ne proizlazi iz dostavljenih i predloženih dokaza u tužbi. Također osporava odgovornost za štetu iz razloga što nema dokaza da bi predmetna šteta na vozilu tužitelja nastala zbog provođenja lova od strane lovoovlaštenika. Navodi kako je Zakonom o lovstvu

određeno da odgovornost za štetu na vozilu do koje je došlo zbog naleta divljači snosi prvenstveno vozač (ukoliko nije prilagodio brzinu kretanja uvjetima na cesti, tako da pravovremeno može postupiti po prometnom pravilu ili znaku), dok je odgovornost lovoovlaštenika uvjetovana provođenjem lova, a koji se u konkretnom slučaju nije provodio, te ne postoji odgovornost tuženika za naknadu štete. Umješač posebice ističe kako se predmetni štetni događaj odigrao izvan područja lovišta tj. na nelovnoj površini, pa se ne radi o šteti za koju odgovaraju lovoovlaštenici i davatelji prava lova sukladno Zakonu o lovstvu, a posebice ne tuženik. Navodi kako je odredbama Zakona o lovstvu (čl.11. st.2) jasno propisano kako je zabranjeno ustanovljavanje lovišta građevinskom pojasu, javnim cestama, i drugim javnim površinama pa mjesto nastanka predmetnog štetnog događaja predstavlja nelovnu površinu čiji su korisnici pravne osobe koje upravljaju istima. Slijedom čega lovačka društva nisu korisnici odnosno lovoovlaštenici površine na kojoj se dogodio štetni događaj obzirom da je šteta nastala na nelovnoj površini koja bi trebala biti obuhvaćena Programom zaštite divljači kojom upravlja korisnik. Stoga umješač ističe kako se na predmetni događaj ima primijeniti Zakon o cestama koji u čl. 50. st. 1. propisuje da, „ za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara se po osnovi krivnje.“ Slijedom navedenog, umješač ističe prigovor isključive krivnje treće osobe koja upravlja nelovnom površinom na kojoj se dogodio predmetni štetni događaj. Nadalje umješač ističe prigovor isključive krivnje treće osobe koja upravlja predmetnom cestom odnosno društva HRVATSKE CESTE d.o.o., jer nije postupila sukladno zakonskim odredbama prema kojima javne ceste moraju biti građene, rekonstruirane i održavane na način da ih na siguran način mogu koristiti korisnici ceste kojima je namijenjena. Zatim, ističe da osiguranik tužitelja, odnosno vozač koji je upravljao navedenim vozilom, nije prilagodio brzinu kretanja stanju i uvjetima na kolniku, radi čega odgovornost za nastalu štetu postoji na strani istog. Ujedno umješač ističe kako odgovornost za predmetni štetni događaj u potpunosti leži na vozaču vozila koji upravljajući vozilom nije postupio u skladu s brzinom kretanja propisanom za predmetnu dionicu ceste, stanju i uvjetima na cesti, te postavljenom prometnom znaku opasnosti „Divljač na cesti“. Napominje kako da je vozač prilagodio brzinu kretanja vozila uvjetima i stanju na cesti, a naročito da je postupio u skladu s postavljenim prometnim znakom opasnosti „Divljač na cesti“ na način da je smanjio brzinu kretanja i povećao pozornost, mogao je pravovremeno stati i izbjeći nalet vozilom na životinju. Nadalje, umješač ovim putem ističe prigovor krivnje treće osobe na nastalu štetu . Navodi kako je odredbom članka 50. stavkom 1. Zakona o cestama propisano da se za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara se po osnovi krivnje, dok je stavkom 2. istog članka propisano da pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar, odgovara za štetu iz stavka 1. ovoga članka nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima. Iz gore citirane zakonske odredbe proizlazi da se krivnja pravne osobe koja upravlja cestom, odnosno koncesionara, može sastojati samo u propustu da postavi posebnu signalizaciju i znakove koji će sudionike u prometu upozoravati na opasnost od mogućeg naleta divljači. Propust pravne osobe koja upravlja predmetnom dionicom ceste ogleda se u propustu da prometnicu opremi - zaštitnom žičanom ogradom. Navodi kako pravna osoba koja upravlja predmetnom dionicom ceste nije istu opremila prometnom opremom i signalizacijom na način kako to propisuje Pravilnik o prometnim znakovima, signalizaciji i opremi na cestama i da je upravo propust u opremanju predmetne dionice ceste uzročno - posljedično vezan za nastalu štetu. Naime, ako se uzme u obzir da je konkretne zgode došlo do naleta vozila na divljač, te ako se

pretpostavi situacija da je na predmetnoj dionici ceste u vrijeme štetnog događaja bila postavljena zaštitna žičana ograda, te smjerokazni stupici sa upozoravajućim reflektorima plave boje, tuženik je stava da do štetnog događaja ne bi niti došlo, slijedom čega ističe prigovor treće osobe (pravne osobe koja upravlja predmetnom dionicom ceste) zbog propusta da cestu označi prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima, u smislu članka 50. stavka 1. i 2. Zakona o cestama. Imajući u vidu naprijed navedeno, umješač predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan uz naknadu parničnog troška tuženiku i umješaču.

4. U podnesku od 12. rujna 2025., tužitelj u bitnome navodi kako se u cijelosti protivi navodima i odgovora na tužbu koji su u suprotnosti s navodima iz tužbe. U odnosu na prigovor tuženika da bi se na konkretan pravni odnos između stranaka u ovome sporu trebale primijeniti odredbe Zakona o cestama, tužitelj isti smatra neosnovanim u cijelosti. Tužitelj smatra da se odnos između tuženika i tužitelja mora razmatrati po principu objektivne odgovornosti, a ne po principu krivnje, kako to pogrešno tumači tuženik. Odredba članka 1. Zakona o cestama propisuje da se tim Zakonom uređuje pravni status javnih cesta i nerazvrstanih cesta, način korištenja istih, razvrstavanje, planiranje, građenje, održavanje, upravljanje, mjere za zaštitu, koncesije, financiranje i nadzor javnih cesta. Odredba članka 50. Zakona o cestama svrstana je u Glavu IV, koja nosi naziv „Mjere za zaštitu javnih cesta i prometa“, te stoga tužitelj smatra da se niti citirana odredba ne može razmatrati izvan konteksta samog predmeta uređenja Zakona, odnosno, tužitelj smatra da se navedena odredba ni na koji način ne odnosi na odštetnu odgovornost osoba koje gospodare lovištem, u konkretnom slučaju tuženika. Nadalje, u odnosu na istaknuti prigovor kojim tuženik osporava svoju odgovornost, tužitelj se istome protivi u cijelosti. Ističe kako se odgovornost i pasivna legitimacija tuženika temelji na odredbama važećeg Zakona o lovstvu, a iz odredbe članka 76. stavka 2., jasno proizlazi da u slučaju, kada je do štete došlo naletom divljači na vozilo u vrijeme kada se nije provodio lov, u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako Zakon o lovstvu ne propisuje drugačije. Prema tome, u situacijama, poput konkretnog slučaja, budući da Zakonom o lovstvu kao *lex specialis*, nije propisano tko odgovara za štetu nastalu na vozilu u slučaju naleta divljači na vozilo u području lovišta kojim gospodari tuženik, u vrijeme kada se nije provodio lov, treba primijeniti odredbe Zakona o obveznim odnosima kojima se uređuje odgovornost za štetu. Ističe kako u slučaju štete nastale u lovištu naletom vozila na divljač kada se nije provodio lov, lovoovlaštenik odgovara po načelu objektivne odgovornosti sukladno odredbama ZOO-a jer je divljač koja se kreće na javnoj cesti opasna stvar. Lovoovlaštenik se može osloboditi obveze naknade štete ako dokaže da šteta na vozilu potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, odnosno, ako dokaže da je šteta nastala radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti. Zaključno navodi kako je tužitelj uz tužbu priložio i u tužbi predložio izvođenje svih dokaza kojima isključuje odgovornost svoga osiguranika za prouzrokovanje prometne nezgode sukladno odredbi članka 80. stavak 6. Zakona o lovstvu, kao i sve dokaze koji ukazuju na postojanje odgovornosti tuženika, sukladno odredbama 1063.-1067. Zakona o obveznim odnosima.

5. U dokaznom postupku sud je pročitao dokumentaciju u spisu koju čine: Potvrda MUP PP Nova Gradiška Urbroj: 511-11-06-22-3 (str. 5 spisa), preslika police osiguranja broj 012108979972 i uvjeti za osiguranje automobilske kasko (str. 7-15 spisa), prijava štete – kasko osiguranje (str. 16-17 spisa), preslika prometne dozvole za vozilo PŽ 701-DA (str. 18-19 spisa), preslika vozačke dozvole i alkotesta za Čakalić

Dragana (str. 20-21 spisa), izvid i procjena štete za vozilo reg.oznake PŽ701DA (str. 22-23 spisa), foto-elaborat za vozilo reg.oznake PŽ701DA (str. 24-35 spisa), obavijest o isplati nespornog iznosa od 09.06.2022. godine (str. 36-41 spisa), naknadni izvid štete za vozilo reg.oznake PŽ 701-DA (str. 42 spisa), fotografije vezano uz naknadni izvid štete za vozilo reg.oznake PŽ 701-DA (str. 43-53 spisa), preslika računa popravka broj 1643/11303/3 (str. 38 spisa), izjava osiguranika tužitelja da se iznos po računu uplati na račun servisa(str. 39-40 spisa), dokazi o plaćanju(str. 37 i 41 spisa), službena bilješka MUP-a Klasa: 211-08/22-3/4120 od 8. svibnja 2025. uz zapisnik fotografije na cd-u (str. 135-138 spisa), dopis Ministarstva poljoprivrede šumarstva i ribarstva Klasa: 323-01/25-01/149 od 11. rujna 2025. (str. 139 spisa), zatim je pročitao zapisnik Općinskog suda u Požegi na kojem su saslušani u svojstvu svjedoka Dražen Čakalić i Maja Del Vecchio (str. 158-160 spisa) te proveo prometno vještačenje putem MOTO ing za vještačenje i procjenu šteta, Osijek, Psunjska 61, OIB: 75452230552, a po stalnom sudskom vještaku za promet, procijenu i tehniku motornih vozila, strojarstvo i zaštitu na radu Draženu Jeđud univ.spec.grad.prometa.

6. Sud je odbio prijedlog tužitelja za saslušanjem u svojstvu svjedoka policijskih službenika koji su obavili očevid kao i saslušanje svjedoka Ivana Heli na predložene okolnosti držeći da izvođenje tih dokaza nije od značaja za utvrđenje činjeničnog stanja u ovom postupku.

7. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23- dalje: ZPP), sud je na temelju rezultata provedenog postupka, a imajući u vidu pravila o teretu dokazivanja, kao i da je riječ o sporu male vrijednosti koji se vodi pred trgovačkim sudom, utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

8. Predmet ovog spora je isplata iznosa od 1.670,49 EUR koji iznos je tužitelj isplatio svom osiguraniku na temelju police djelomičnog kaska osiguranja za štetu koja je nastala na njegovom osobnom automobilu povodom naleta na srneću divljač iz lovišta tuženika, a za koju štetu odgovara tuženik.

9. Među strankama nije sporno da je 8. svibnja 2022., u 20.10 sati, na kolniku 2. dionice Državne ceste D51, na 18 km i 830 m, za 4 km sjeverno od naselja Rešetari, došlo do prometne nesreće na način da je Dragan Čakalić, upravljao osobnim automobilom reg. oznake PŽ 701-DA, kada je došlo do istrčavanja jedinke srneće divljači na kolnik te naleta iste na osobni automobil.

10. Nesporno je i kako je tuženik u vrijeme štetnog događaja bio osiguran kod umješača na strani tuženika te kako se tužitelj obratio tuženiku sa regresnim zahtjevom, međutim istom nije udovoljeno.

11. Također je nesporno kako se u trenutku prometne nezgode nije provodio lov, budući da to proizlazi iz izvedenih dokaza, a niti su stranke tijekom postupka upirale na bilo koji način na suprotno.

12. Među strankama je sporna odgovornost tuženika za navedenu štetu koja je nastala na automobilu prilikom naleta na srneću divljač, visina nastale štete (za tuženika ne i za umješača), postoji li isključiva ili podijeljena odgovornost osiguranika tužitelja za nastanak štetnog događaja, postoji li isključiva krivnja treće osobe te da li je navedena životinjska vrsta sa kojom je vozilo došlo u kontakt, dio lovno gospodarske osnove tuženika.

13. Uvidom u Zapisnik Općinskog suda u Požegi kojeg je sud pročitao na ročištu održanom 5. svibnja 2026., sud je pročitao iskaze saslušanih svjedoka Dražena Čakalića i Maje Del Vechio.

13.1. Svjedok Dražen Čakalić u svom iskazu u bitnome navodi kako se po njegovom sjećanju štetni događaj dogodio u 5. mjesecu prije otprilike 3 godine, da je do naleta na divljač došlo na području između Rešetara u smjeru Banićevca, da je upravljao osobnim automobilom Golf 7., da su sa njim u vozilu bile supruga Maja Del Vechio i njezina sestra Nevenka Bauerm kretao se brzinom između 50-60 km/h, da je vidljivost bila dobra, da se nalet na divljač dogodio u predvečernjim satima, da mjesto naleta na divljač nije bilo osvijetljeno, ne sjeća se jesu li svjetla na automobilu bila upaljena, ali misli da nisu, da je divljač bila srna ili srndać koja je izletjela s njegove lijeve strane na cestu te ju je udario autom prednjim dijelom, pojašnjava da je ista u skokovima izletjela iz šume te je nakon udarca pala u jarak sa strane ceste, a od udarca na auto nastala je šteta na haubi te je napukao prednji far, nakon udara u divljač da je zaustavio vozilo, izašao iz auta i vidio da životinja nepomično leži te je zvao policiju kako bi obavili uviđaj kojem je prisustvovao i član lovačkog društva iz Cernika, da je štetu prijavio svom osiguranju, te mu je ista naknađena u cijelosti, a iznosila je oko 10.000,00 kn, pojašnjava da divljač uopće nije uočio sve do udarca, da nije stigao reagirati i zakočiti prije udarca da je divljač nakon udarca završila u jarku s njegove desne strane, opisuje mjesto događaja kao šumu sa lijeve i desne strane, da postoje putni kanali sa svake strane ceste širine do 2 metra, sjeća se da je divljač ležala u visokoj travi, da je divljač bila odbačena nakon udarca na udaljenosti između 2 i 3 metra te da je prije nesreće vidio prometne znakove.

13.2. Svjedok Maja Del Vechio u svom iskazu u bitnome navodi kako se događaj dogodio u 7. ili 8. mjesecu prije tri godine kada su se vraćali sa godišnjeg odmora na području iz smjera Rešetara prema Požegi, da je vozilo vlasništvo supruga, da je isti vozio normalnom brzinom, do udara da je došlo u predvečernjim satima, nije bio dan niti je pao potpuni mrak, bila je na suvozačkom mjestu, životinja je izletjela pred automobil te je došlo do udarca u istu nakon čega je životinja odbačena u jarak od siline udarca, nakon udarca suprug je zaustavio automobil te je provjerio u kakvom je stanju vozilo i je li divljač živa, zvao je policiju koju su čekali otprilike pola sata vidjela je da je i član lovačkog društva prisustvovao uviđaju, ali ne zna daljnje detalje, koliko se sjeća životinja je udarila u prednji dio automobila i vidjela je samo udubljenje na limariji, vidljivost na cesti je bila dobra, ne sjeća se da je vidjela prometne znakove koji upozoravaju na divljač na cesti, zna da auto ima automatski sustav paljenja svjetla, ali se ne sjeća jesu li svjetla bila upaljena.

13.3. Sud je iskaze svjedoka ocijenio vjerodostojnim i uvjerljivim, budući su isti iskazivali jasno, određeno i logično te su međusobno suglasni i podudarni, kao i s ostalim izvedenim dokazima, a tijekom postupka nisu utvrđene okolnosti koje bi dovele u pitanje njihovu vjerodostojnost, stoga ih je sud prihvatio u cijelosti.

14. U nalazu i mišljenju stalni sudski vještak za promet, procjenu i tehniku motornih vozila, strojarstvo i zaštitu na radu Draženu Jeđud univ.spec.grad.prometa, u bitnome navodi kako se prometna nesreća se dogodila kao puni frontalni nalet prednjeg dijela OA reg. oznake PŽ 701-DA na desni bočni dio tijela srneće divljači (srnjaka). U trenutku prometne nesreće Dragan Čakalić se s OA PŽ 701-DA kretao kolnikom DC br. 51 iz smjera juga u smjeru sjevera, a divljač je pretrčavala kolnik iz smjera zapada u smjeru istoka, odnosno s lijeve na desnu stranu gledano u smjeru kretanja OA i kretala se brzinom oko 30 km/h. Obzirom da očividno nisu obilježeni, fiksirani i evidentirani tragovi na kolniku i zaustavljeni položaj OA PŽ 701-DA nakon prometne nesreće, tehničkim putem nije moguće odrediti mjesto naleta na kolniku,

brzinu OA u pojedinim fazama prometne nesreće, niti je moguće provesti vremensko-prostornu analizu i točnu analizu mogućnosti za izbjegavanje prometne nesreće, da je tehnički moguć iskaz Dragana Čakalića da se u trenutku prometne nesreće s OA PŽ 701-DA kretao brzinom između 50 i 60 km/h, obzirom na konfiguraciju terena i položaj šumskog predjela sa zapadne strane kolnika, Dragan Čakalić je mogao uočiti divljač u trenutku njezinog izlaska iz šumskog predjela, odnosno prostorno oko 5,6 m i vremenski oko 0,7 s prije dolaska iste u naletni položaj, obzirom da je vrijeme mogućeg uočavanja divljači bilo u okviru vremena reagiranja prosječno trijeznog vozača, Dragan Čakalić u konkretnoj prometnoj situaciji nije imao tehničku mogućnost izbjeći prometnu nesreću. Službenom bilješkom PP Nova Gradiška je evidentirano da je prometni znak br. A33 „Divljač na cesti“ s dopunskom pločom br. E03 „U duljini 5.000 m“ bio postavljen 4.200 m prije mjesta događaja, gledano u smjeru kretanja OA PŽ 701-DA. Na OA reg.oznake PŽ 701-DA je nastala djelomična šteta koja s PDV-om iznosi 1.670,48 EUR.

14.1. Podneskom od 3. srpnja 2026., tuženik u cijelosti osporava nalaz i mišljenje prometnog vještaka pozivajući se na to da ako za analizu dinamike prometne nesreće ne postoje obilježeni, fiksirani i evidentirani tragovi na kolniku niti je poznat zaustavni položaj osobnog automobila nakon prometne nesreće(bilo propustom policije ili iz objektivnih razloga) tada nije moguće niti odrediti mjesto naleta na kolniku, brzinu osobnog automobila u pojedinim fazama prometne nesreće niti je moguće provesti vremensko - prostornu analizu i točnu analizu mogućnosti za izbjegavanje prometne nesreće i vještak se dalje nije trebao upuštati u nagađanja da li je nešto moguće ili nije(primjerice nije poznat put smirivanja, deformacijski put, kolika je sila na prepreci, masa vozila, usporenje vozila kao parametri za izračun brzine). Postavlja sljedeća pitanja za vještaka: da li postojanje zaštitnog pojasa i odvodnog kanala od zapadnog ruba kolnika do šumskog predjela može utjecati na pravovremeno, odnosno ranije uočavanje divljači i prije njezinog stupanja na kolnik? Da li bi vozač osobnog automobila uspio izbjeći nalet na životinju da je pravovremeno poduzeo reakciju skretanjem ili skretanjem i usporavanjem? Može li se vještak očitovati koliko bi iznosila primjerena brzina u uvjetima postojanja prometnog znaka "Divljač na cesti" i građanskog sumraka, a da se pri tome može pravovremeno reagirati pred svakom zaprekom koju, u konkretnim uvjetima, može predvidjeti? Da li je u uvjetima postojanja prometnog znaka "Divljač na cesti" pojava divljači predvidiva zapreka? Da li se oštećenje prednjeg poklopca moglo otkloniti limarskim radovima bez zamjene? Da li je u srazu moglo nastati oštećenje rešetka hladnjaka?

14.2. Na ročištu održanom 28. kolovoza 2026., stalni sudski vještak navodi kako u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja. U odnosu na pitanja tuženika iz podneska od 3. srpnja 2026. izjavljuje da je u aplikaciji Google Earth vidljivo da se na mjestu događaja sa zapadne strane kolnika nadovezuje šumski predio, pa je vozač osobnog automobila mogao uočiti divljač u trenutku izlaska iz istog, odnosno oko 5,6 metara prije dolaska divljači u naletni položaj, obzirom na vrijeme mogućeg uočavanja divljači vozač osobnog automobila nije imao tehničku mogućnost izbjeći prometnu nesreću niti poduzimanje radnje kočenja, niti poduzimanjem radnje skretanja, u konkretnim prometnim uvjetima divljač je bila predvidiva zapreka na kolniku, a obzirom na postavljen prometni znak broj A33, zbog prirode oštećenja prednji poklopac na vozilu je bilo potrebno zamijeniti, rešetka hladnjaka je bila u zoni udara i ista je oštećena u predmetnoj prometnoj nesreći, ukoliko se usvoji iskaz vozača automobila da se kretao brzinom između 50 i 60 km/h a što odgovara prostornom rasporedu i intenzitetu oštećenja na vozilu, mišljenja je da se u tom slučaju vozač kretao u okviru prilagođene brzine, a s obzirom na konkretne prometne uvjete, u odnosu na

spomenutu aplikaciju pojašnjava da ju često koristi, da se radi o novijim snimkama koje su sačinjene između 2021., i 2024., da je u istoj vidljivo da šumski predio čini drveće za čiji rast je potreban dulji vremenski period pa je mišljenja da se u kraćem vremenskom periodu koji bi eventualno postojao od trenutka prometne nesreće do snimanja terena u navedenoj aplikaciji stanje vegetacije na mjestu događaja ne bi bitno promijenilo.

14.3. Sud je nalaz i mišljenje vještaka prihvatio, s obzirom na činjenicu kako je isti jasan, nedvosmislen, potpun, obrazložen te sastavljen u skladu s pravilima struke, isti je izrađen na temelju relevantne dokumentacije i podataka dostupnih vještaku, a vještak je svoje zaključke obrazložio na način koji je logičan i u skladu s pravilima struke, te je isti jasn i nedvosmisleno dopunio svoj nalaz i mišljenje na ročištu u odnosu na dodatna pitanja tuženika.

15. Materijalnu dokumentaciju u spisu, a koja tijekom postupka nije niti bila sporna, sud je prihvatio kao vjerodostojnu.

16. Odredbom članka 50. stavak 1. Zakona o cestama (Narodne novine: 84/2011, 18/2013, 22/2013, 54/2013, 148/2013, 92/2014, 110/2019, 144/2021, 114/2022, u daljnjem tekstu: Zakon o cestama) propisano je da za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara se po osnovi krivnje. Stavkom 2. istoga članka propisano je da pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu iz stavka 1. ovoga članka nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima.

17. Odredbom članka 80. st. 6. Zakona o lovstvu ("Narodne novine", broj 99/2018, 32/2019 i 32/2020; u daljnjem tekstu ZL), izričito je propisano da za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi odnosno lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova. U slučaju kada je do štete došlo na vozilu naletom vozila na divljač kada se nije provodio lov, kao što je to u konkretnom slučaju, za odgovornost za štetu mjerodavne su odredbe Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 155/2023; u daljnjem tekstu ZOO), sukladno odredbi članka 76. stavka 2. ZL-u, koja propisuje da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako Zakon o lovstvu ne propisuje drugačije.

18. Prema tome, budući da Zakonom o lovstvu kao lex specialis nije propisano tko odgovara za štetu nastalu na vozilu u slučaju naleta divljači na vozilo u području lovišta kojim gospodari osiguranik tuženika kada se nije provodio lov, tada treba primijeniti odredbe Zakona o obveznim odnosima kojima se uređuje odgovornost za štetu.

19. Divljač koja se kreće na javnoj cesti je opasna stvar neovisno o tome koji se zakon primjenjuje (Zakon o lovstvu ili Zakon o obveznim odnosima). Time što je ZL-u, propisan samo jedan slučaj objektivne odgovornosti (ako je šteta nastala zbog provođenja lova), ne znači da u drugim slučajevima kada se divljač kreće cestom (ali pri tome se ne obavlja lov divljači) ta divljač ne predstavlja opasnu stvar. Neovisno o tomu obavlja li se ili ne obavlja lov divljači, divljač koja se nalazi na cesti uvijek predstavlja opasnu stvar, budući da ona (divljač) čini povećanu opasnost prouzrokovanja štete na vozilima koja se kreću tom cestom. Upravo zbog navedenog, a suprotno shvaćanju tuženika i umješaca, za štetu koja je nastala uslijed naleta vozila na divljač koja se nalazila na cesti lovoovlaštenik i nadalje odgovara po

načelu objektivne odgovornosti sukladno odredbama članka 1063. - 1067. ZOO-a u vezi sa člankom 76. stavka 2. ZL-u.

20. Odredbom članka 1063. ZOO-a, propisano je kako šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete, dok je člankom 1064. istog Zakona propisano kako za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi.

21. S obzirom na činjenicu kako se divljač na cesti smatra opasnom stvari, za štetu nastalu od iste odgovara njezin vlasnik, a u konkretnom slučaju dokumentacija iz spisa naslovljena Lovnogospodarska osnova za zajedničko otvoreno lovište Lovačke udruge „Srtnjak“ Cernik, ukazuje da u lovištu uz ostalo od prirode obitava srna obična te da se može uz ostalo uzgajati 43 grla srne obične, čime sud otklanja prigovor umješača usmjeren da tuženik u svom lovištu nema srneću divljač.

22. Da bi se lovoovlaštenik mogao osloboditi od obveze naknade štete nastale naletom vozila na divljač kada se nije provodio lov, on je u smislu članka. 1067. ZOO-a morao dokazati da šteta na vozilu potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti odnosno on je morao dokazati da je šteta nastala radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti, a što tuženik, niti njegov umješač, po utvrđenju suda nisu dokazali.

23. Kao što je već i navedeno, a što je razvidno i iz nalaza i mišljenja vještaka, tijekom postupka je utvrđeno kako vozač nije imao tehničkih mogućnosti izbjeći dolazeću životinju te kako se isti kretao u granicama prilagođene brzine, a prilikom usmenog saslušanja nije dao mišljenje u vezi konkretnog slučaja kojim bi promijenio svoje zaključke iz nalaza i mišljenja.

24. Primjenom prethodno navedenih zakonskih odredbi utvrđeno je kako u konkretnom slučaju, a s obzirom na činjenicu kako vozač nije upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi, za štetu odgovara lovoovlaštenik, odnosno tuženik, na koji način je sud otklonio prigovor tuženika i umješača o isključivoj odgovornosti osiguranika tužitelja niti je utvrdio bilo kakav njegov doprinos nastanku predmetne prometne nezgode.

25. Činjenica što se šteta dogodila na prometnici ne utječe na tužnikovu odgovornost, jer je divljač istrčala iz lovišta i naletjela na vozilo koje se kretalo javnom cestom. Okolnost što je na dijelu prometnice na kojem se dogodila prometna nezgoda postavljen odgovarajući znak, samo ukazuje na nepostojanje odgovornosti za štetu osobe koja upravlja državnom cestom.

26. Iako je tuženik, kao i umješač na strani tuženika, svoju odgovornost pokušao otkloniti navodima kako se nije provodio lov u ovoj pravnoj stvari primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima (odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-I-4249/2018 od 18. lipnja 2019.).

27. Odredbom članka 963. stavka 1. ZOO-a propisano je kako isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu.

28. S obzirom na činjenicu kako je tužitelj kao osiguratelj isplatio naknadu iz osiguranja na istog su prešla sva osiguranikova prava prema osobi koja je odgovorna za štetu pa je sud prihvatio tužbeni zahtjev i tuženika kao vlasnika opasne stvari obvezao na isplatu utuženog iznosa s pripadajućim zateznim kamatama, a odluku o istima sud je donio u skladu sa članka 29. ZOO-a.

29. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredbi članka 151., članka 154. stavak 1., članka 155. i članka 164. st. 1. i st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25., u daljnjem tekstu: ZPP), a visina istih odmjerenjena je prema odredbama Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj: 37/23) i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" 50/26), budući se za vrijeme trajanja postupka Uredba izmijenila u odnosu na visinu pristojbi.

30. Tužitelju je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 33,18 EUR, trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 140,00 EUR i trošak prometnog vještačenja u iznosu od 400,00 EUR, odnosno ukupni parnični trošak u iznosu od 573,18 EUR.

31. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Osijeku 25. rujna 2026.

Sudac
Željko Jakšić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom Trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana putem ovog suda.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2., točke 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Broj zapisa: **9-3088d-b017b**

Kontrolni broj: **00bc6-5fa38-b6ce0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.